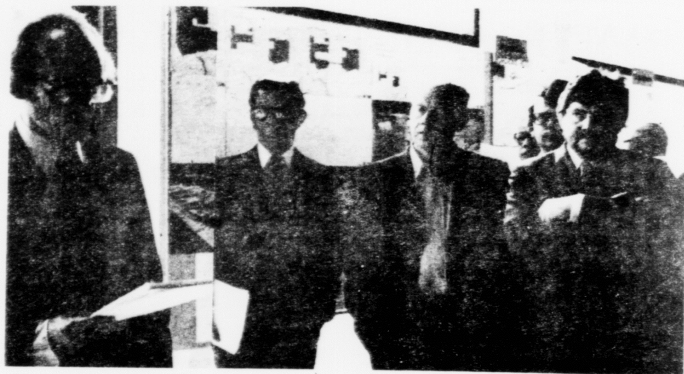

Eingin møguleiki fyri sjónvarps-sendingum úr Norðurlandaráðnum

Norðurlandahúsið og Útvarpshúsið hava einki við hvørt annað at gera, sigur D.P. Danielsen, men hann kundi ikki svara spurninginum, hví arbeiðsbólkurin, sum hevur Norðurlandahúsið um hendi, vendi sær til Útvarp Føroya við fyrispurningi um eitt tekniskt samstarv. Myndin er frá hátíðarhaldi, tá ið arkitektkappingin varð avgjörd.

Nakrar fáar metrar frá nýggju Útvarpshúsinum í Gundadali byrja norðurlondini um tveir mánaðir at byggja Norðurlandahúsið.

Men eins og Útvarpshúsið verður Norðurlandahúsið heldur ikki bygt soleiðis, at møguleiki verður fyri at gera sjónvarpssendingar har.

Størsti parturin av Norðurlandahúsinum er ein, holl til konsertir og sjónleik við plássi fyri 500 fólki — tann mest nýmótans í Norðureuropa, tá húsið, sum kostar 40 mill. kr., er liðugt í 1982.

Og grannin — Útvarpshúsið — byggir eina holl til ljóðupptøku við plássi fyri 200 fólki. Útvarpshúsið verður liðugt í 1981 og kostar 20 mill. kr.

Arbeiðsbólkurin fyri Norðurlandahús-projektið hevur frá Útvarp Føroya fingið at vita, at tann stóra ljóðupptøkuhellin í Útvarpshúsinum ikki skal brúkast til sendingar, har áhoyrarar skulu luttaka.

Ti er Norðurlandahúsið projekterað við eini stórar konsertthell, sigur skrivarin í arbeiðsbólkinum, Steen Cold, Nordisk Kultursekretariat í Keypmannahavn.

iskar innleggingar var avgjörður so tidliga sum gjørligt, so tær kundu takast við í planleggingina, sum longu var byrjað.

— Men Útvarp Føroya ynskti ikki, at Norðurlandahúsið skuldi innrætast við møguleikum fyri programframleiðslu í einum sjónvarpi, og av ljóðtekniskum innleggingum valdi útvarpið minst møguliga luttøku, nevniliga nøkur mikrofonstikk og ein ljóðpult í eftirlitsrúminum í Norðurlandahúsinum við kaðalsambandi til Útvarpshúsið.

— Útvarp Føroya hevur havt allar møguleikar fyri at vera við at planleggja virksemd í Norðurlandahúsinum. Orsøkin til at tekniska samarbeiðið er so lítið eru fíggjarligir trupulleikar, stendur í einum svari frá Útvarp Fø-

roya til arbeiðsbólkin í mai 1979, sigur Steen Cold.

Kennir ikki brøvini

Formaðurin í útvarpsnevndini, Jógvan Durhuus, sigur, at hann ikki kennir hetta brævaskiptið millum arbeiðsbólkin og útvarpið, sjálvt um hann eisini situr í byggingevndini fyri Útvarpshúsið.

Men Jógvan Durhuus heldur, at arbeiðsbólkurin ikki hevur skilt svarið rætt, tí alt samarbeiðið er ikki vist aftur. Útvarp Føroya og Norðurlandahúsið eru komin ásamt um felags hitastøð og parkeringspláss.

Spurningurin er so, hví alt hetta virksemd á mentannarmíðstøð í sama húsi, so mest møguligt fekt burtur úr hesum dyru bygninginum. Úrslitið hevði verið, at vit fingur eitt livandi mentannar-umhvørvi. Tað er jú ikki eitt flakavirk, sum verður bygt við síðuna av Útvarpshúsinum.

Virksemd í Útvarpshúsinum og Norðurlandahúsinum verður ymiskt, sigur Jógvan Durhuus. Hinvegin heldur hann, at í tann mun Norðurlandahúsið fer at standa tómt og útvarpið ella sjónvarpið kann brúka tað, so eigur tað sjálvandi at lata seg gera.

Og formaðurin í útvarpsnevndini heldur eisini, at útvarp og sjónvarp eiga at arbeiða saman.

Granni av tilvild

Í eini samrøðu við D.P. Danielsen, landsstýrismann í mentamáli, segði hann, at Útvarpshúsið og Norðurlandahúsið hava einki við hvørt annað at gera.

Tað er av tilvild, at Norðurlandahúsið og Útvarpshúsið eru grannar. Norðurlandahúsið kundi ligið onkra heilt aðrastaðni í Havnini. Og tað kann heldur ikki vera meiningin, at hini Norðurlondini skulu gjalda útgerð til Útvarp Føroya.

Men hevði møguleiki ikki so verið fyri at bytt útreiðslurnar sínámillum,

so Føroyar kundu gjalda tær teknisku innleggingarnar, sum gjørdur programframleiðslu í einum sjónvarpi møguligar?

Spurningurin fekk Dánjal Paula Danielsen at taka upp aftur:

— Norðurlandahúsið og Útvarpshúsið hava einki við hvørt annað at gera.

Men D.P. Danielsen kundi ikki greiða frá, hví arbeiðsbólkurin so hevði spurt Útvarp Føroya, um tað ynskti møguleika fyri programframleiðslu í Norðurlandahúsinum.

Tørvur á planlegging

Finnbogi Isaksen, fyrrverandi landsstýrismáður, heldur, at Útvarpshúsið og Norðurlandahúsið eru góð dæmi um tvørrandi planlegging.

— Tá talan er um almenna bygging í Føroyum, er hetta vanligt. Eitt stig verður tikið í senn, og tá fimm stig eru tikið, er byggingin fimm ferðir so dyr og fimm ferðir so vánalig, sum hon átti at verið.

— Tað er torført at fáa stór og dyr projekt sam-

tykt í lögtinginum. Aftaná royndir í nógv ár hava vit lært at biðja lögtingið um eitt sindur í senn fyri yvirhefur at fáa nakað, sigur Finnbogi Isaksen.

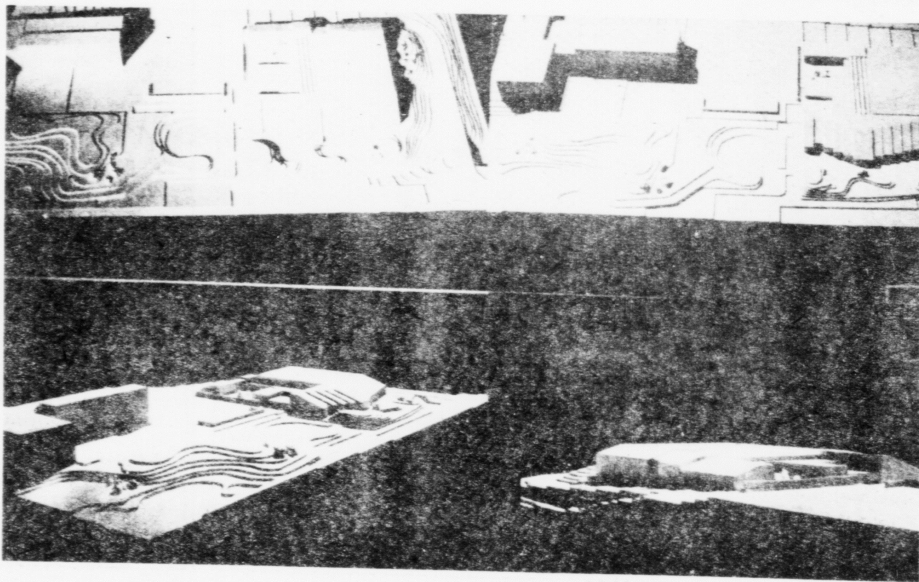
Hesir báðir mentannarstovnarnir í Gundadali, sum bert nakrir fáir metrar eru í millum, kosta 60 mill. kr. og hvørgin hevur møguleikar fyri at hýsa einum sjónvarpi. Men vit eru framvegis bert 40.000 fólki, sum skulu brúka hesar stovnar. Landið er í eini fíggjarligari kreppu. Fleiri skip standa á tvingsilsuppbøði.

Tiðirnar eru ikki tær bestu fyri fleiri mentannarbyggingum.

Mikrofonirnar flytast ikki

Í september 1978 setti arbeiðsbólkurin seg í samband við Útvarp Føroya og spurdi, um áhugi var fyri, at konsertthellin í Norðurlandahúsinum bleiv bygd soleiðis, at hon eisini kundi brúkast til programframleiðslu í einum sjónvarpi og annars legga allar ljóðtekniskar innleggingar soleiðis, at útvarpið kundi brúka tær beinleiðis. Møguleiki skuldi m.a. vera fyri at flyta mikrofonútbúnaðin.

Um somu tíð — á heysti 1978 — skuldi arbeiðsbólkurin avgera, hvørji virkisøki dentur skuldi leggjast á í Norðurlandahúsinum. Ti var neyðugt, at spurningurin um tekn-

Á loftmyndini liggur Útvarpshúsið vinsturmeigin og Norðurlandahúsið høgrumegin. Ein kaðal skal sambinda hesar mentannarstovnarnar